

JAUNĀS DERĪBAS DZĪVE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Jņ 1:4; Jņ 5:24; Rm 3:24, 25; 2kor 5:21; 1Jņ 4:16; Atkl 2:11; Atkl 20:6, 14; Atkl 21:8.

ATMIŅAS PANTS:

“Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” (Jņ 10:10)

Šajā ceturksnī mēs esam mācījušies par derību, kas (savā vienkāršākajā, tīrākajā formā) pamatā ir Dieva teiktais: “Šādi es tevi izglābšu no grēka.” Punkts.

Lai gan galarezultāts, lielais derības apsolījuma noslēgums, protams, ir mūžīgā dzīvība jaunradītā pasaulē, mēs varam baudīt derības svētības jau tagad. Kungs rūpējas par mūsu katra dzīvi jau tagad, Viņš grib mums visu to labāko arī šodien. Derība nav kaut kāds darījums, kur tev ir jādara tas un tas, lai pēc gara laika perioda beidzot saņemtu atalgojumu. Atalgojums, dāvanas – tās ir svētības, ko tie, kas ticībā ieiet derības attiecībās, var baudīt šeit un tagad.

Šis nedēļas tēma, noslēgums mūsu pētījumā par derību, būs par dažām no šīm tūlītējām svētībām, par apsolījumiem, kas nāk Dieva žēlastībā un tiek izlieti mūsu sirdīs, jo, izdzirdējuši Viņu klaudzinām, mēs esam atvēruši durvis. Protams, svētību ir daudz vairāk, nekā mēs šajā nedēļā varam aplūkot. Bet tas ir tikai sākums – sākums kaut kam, kas nekad nebeigsies.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kāpēc mums vajadzētu izjust prieku? Uz kāda pamata mēs varam pieprasīt šo apsolījumu? Kas derībā ir tāds, kam vajadzētu atbrīvot mūs no vainas nastas? Ko nozīmē tas, ka cilvēkam ir jauna sirds?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. jūnijā.

Prieks

“To mēs rakstām, lai mūsu prieks būtu pilnīgs.” (1Jņ 1:4)

Izlasi, ko Jānis šeit raksta. Dažos vienkāršos vārdos viņš izsaka to, kam vajadzētu būt vienai no vislielākajām priekšrocībām, kas mums ir kā derības tautai – un tas ir prieka apsolījums.

Kā kristieši mēs bieži esam dzirdējuši, lai nevadāmies no jūtām, ka ticība nav jūtas un ka mums ir jāstāv pāri jūtām – tas viss ir pareizi. Bet vienlaikus mēs nebūtu cilvēki, ja mēs nebūtu jūtu, emociju un garastāvokļa radījumi. Mēs nevaram noliegt savas jūtas: tas, kas mums ir jādara, ir tās jāsaprot, jāierāda tām pienācīgā vieta un, cik vien iespējams, tās jākontrolē. Bet tās noliegt nozīmētu noliegt to, ko nozīmē būt cilvēkam (mēs varētu arī pateikt aplim, lai tas nav apaļš). Patiešām, kā šajā pantā teikts, mums ne tikai ir jābūt jūtām (šajā gadījumā priekam), bet tām vajadzētu būt pilnīgām. Tas nemaz neizklausās pēc tā, ka jūtas būtu jānoliedz, vai ne?

Izlasi augstāk minētā panta kontekstu, sākot ar nodaļas sākumu. Ko Jānis rakstīja agrīnajiem kristiešiem, kas, kā viņš cerēja, padarīs viņu prieku pilnīgu? Un kāpēc tam vajadzētu radīt viņos prieku? _____

Jānis bija viens no divpadsmit mācekļiem, gandrīz no Kristus trīsarpus gadu ilgās kalpošanas paša sākuma; viņš bija liecinieks dažiem vispārsteidzošākajiem notikumiem (viņš bija pie krusta, Ģetzemanē un arī Apskaidrošanas kalnā). Tādējādi kā aculiecinieks viņš noteikti bija kvalificēts runāt par šo tēmu.

Tomēr ievērojiet arī, ka uzsvars nav uz viņu pašu, bet uz to, ko Jēzus bija paveicis mācekļu labā, lai viņiem būtu sadraudzība ne tikai citam ar citu, bet ar pašu Dievu. Jēzus bija pavēris ceļu mums, lai mēs ieietu tuvās attiecībās ar Kungu. Viens no sadraudzības un attiecību rezultātiem ir prieks. Jānis grib, lai viņi zina: ko viņi bija dzirdējuši par Jēzu, ir patiesība (viņš redzēja, aizskāra, sajuta un dzirdēja Viņu), un tādējādi arī viņi var ieiet priekpilnās attiecības ar savu Debesu Tēvu, kas viņus mīl un ir nodevies viņu labā caur Savu Dēlu.

Vienā ziņā Jānis sniedz savu personīgo liecību. Kāda ir tava personīgā liecība par attiecībām ar Jēzu? Ko tu varētu pateikt, kas varētu palīdzēt vairot kāda prieku Kungā, kā Jānis šeit cenšas to darīt? _____

Bez vainas

“Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas. Jo dzīvības Gara bauslība Kristū Jēzū tevi ir atsvabinājusi no grēka un nāves bauslības.” (Rm 8:1, 2)

Tika brutāli nogalināta kāda jauna sieviete, slepkava – nezināms. Policija kā slazdu viņas kapā ievietoja mikrofonu. Kādu vakaru daudzus mēnešus pēc viņas nāves kāds jauns vīrietis tuvojās kapam un, nometies ceļos un raudādams, lūdza viņai piedošanu. Policija, protams, dzirdēja viņa vārdus un apcietināja viņu par izdarīto noziegumu.

Kas lika vīrietim nākt pie kapa? Tā bija vainas sajūta, kas gan cits!

Protams, neviens no mums (cerams) nekad nav izdarījis neko tik sliktu kā šis jaunais vīrietis. Mēs visi tomēr esam vainīgi, mēs visi esam darījuši ko tādu, no kā esam nokauņējušies, ko mēs būtu vēlējušies atsaukt, bet nevaram.

Pateicība Jēzum un jaunās derības asinīm, ka nevienam no mums nav jādzīvo ar vainas zīmi. Saskaņā ar šodienas pantu pret mums nav nekāda nosodījuma. Augstākais Tiesnesis mūs uzskata bez vainas, it kā mēs nebūtu darījuši to, par ko jūtamies vainīgi.

Kā šie panti palīdz mums saprast Rm 8:1? Jņ 5:24; Rm 3:24, 25; 2kor 5:21. _____

Viens no lielākajiem apsolījumiem, dzīvojot derības attiecībās ar Kungu, ir tas, ka mums vairs nav jādzīvo zem vainas nastas. Pateicoties derības asinīm, mēs, kas esam iegājuši derības attiecībās ar Dievu, kas esam izvēlējušies dzīvot saskaņā ar ticības, nožēlas, paklausības nosacījumiem, varam piedzīvot to, ka mūsu vainas nasta ir pacelta. Kad sātans cenšas iečukstēt mums ausī, ka mēs esam ļauni, ka esam slikti, pārāk grēcīgi, lai Dievs mūs pieņemtu, mēs varam darīt to, ko darīja Jēzus, kad sātans Viņu kārdināja tuksnesī. Mēs varam citēt Rakstus, un viens no labākajiem pantiem, ko citēt, ir Rm 8:1. Tas nenozīmē noliegt grēka realitāti savā dzīvē. Tas drīzāk nozīmē to, ka, pateicoties derības attiecībām, kādas mums ir ar Kungu, mums vairs nav ilgāk jādzīvo šī grēka iznīcībā. Jēzus samaksāja sodu par mums, un Viņš tagad stāv Tēva priekšā, pienesot Savas asinis mūsu labā un Savu taisnību mūsu grēku vietā.

Kādu izmaiņu tavā dzīvē ienes tas, ka Kungs tev ir piedēvis, lai arī kādu grēku tu būtu darījis? Kā šī realitāte palīdz tev attiecībās ar citiem, kas ir grēkojuši pret tevi? Kā tam vajadzētu ietekmēt to, kā tu izturies pret šiem cilvēkiem? _____

Jauna derība un jauna sirds

“Lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārāka par katru atziņu, un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.” (Ef 3:17–19)

Kā parādīja šī ceturkšņa iepriekšējās tēmas, jaunā derība Kungs mūsu sirdīs ieliek likumu (Jer 31:31–33). Tur nav tikai likums, bet – saskaņā ar šodienas pantu – arī Kristus, kas, protams, ir ļoti svarīgi, jo Kristus un Viņa likums ir cieši saistīti. Tādējādi ar Kristus likumu savās sirdīs un ar Kristu, kas arī tur mājo (grieķu valodā vārds, kas augstāk minētajā pantā tulkots kā “mājot”, nozīmē arī “apmesties”, ietverot domu par ilgstošu klātbūtni), mēs nonākam pie vēl viena lieliska derības labuma – jaunas sirds.

Kāpēc mums ir vajadzīga jauna sirds? Kādas izmaiņas atklāsies cilvēkiem, kam būs jauna sirds? _____

Izlasi vēlreiz šodienas pantu. Ievēro, ka Pāvils uzsver mīlestības elementu, sakot, ka mums ir jābūt iesakņotiem un jāstāv stipri tajā. Šie vārdi ietver stabilitāti, stingrību un pastāvību uz mīlestības pamata. Mūsu ticība neko nenozīmē, ja tā nav iesakņota mīlestībā pret Dievu un citiem (Mt 22:37–39; 1kor 13). Šī mīlestība nerodas vakuumā. Tieši pretēji, tā rodas tāpēc, ka mēs ieraugām Dieva mīlestību pret mums (mīlestību, kas “pārsniedz saprašanu”), kā tā ir atklāta Jēzū. Rezultātā mūsu dzīve mainās, mūsu sirdis mainās un mēs kļūstam par jauniem cilvēkiem ar jaunām domām, jaunām ilgām un jauniem mērķiem. Mūsu reakcija uz Dieva mīlestību izmaina mūsu sirdis un iedēsta tajā mīlestību pret citiem. Varbūt Pāvils tieši to domā, vismaz daļēji, kad viņš runā par mums kā par pildītiem ar “Dieva pilnību”.

Izlasi 1Jņ 4:16. Kā šis pants saistās ar to, ko Pāvils raksta Ef 3:17–19? _____

Aplūko pantus, ko mēs šodien pētījām. Ko tu vari darīt, lai ļautu šo pantu apsolījumiem piepildīties tevī? Vai ir kaut kas, kam būtu jāmainās, varbūt kas tāds, kas tev traucē piedzīvot “Dieva pilnību” (Ef 3:19)? Izveido sarakstu, kam vajadzētu tavā dzīvē mainīties. Vienu sagatavo sev un vēl vienu, ja jūties ērti, sagatavo līdzdalīšanai grupā. Kā jūs varat palīdzēt cits citam veikt nepieciešamās pārmaiņas? _____

Jaunā derība un mūžīgā dzīvība

“ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam.” (Jņ 11:25, 26)

Mūžīgajai dzīvībai ir divas dimensijas. Tagadnes dimensija sniedz ticīgajam pārpilnas dzīves pieredzi jau tagad (Jņ 10:10), ietverot daudzos apsolījumus, kas mums ir iedoti tagadējai dzīvei.

Nākotnes dimensija, protams, ir mūžīgā dzīvība – miesas augšāmcēlšanas apsolījums (Jņ 5:28, 29; Jņ 6:39). Tas ir viens no notikumiem, kas, lai gan vēl nākotnē, padara vērtīgu visu citu, viens no notikumiem, kas stāv pāri visām mūsu kā kristiešu cerībām.

Izpēti šodienas pantu. Ko Jēzus šeit pasaka? Kur ir atrodama mūžīgā dzīvība? Kā mēs saprotam Viņa vārdus, ka tie, kas dzīvo un tic Viņam, dzīvos, pat ja viņi mirs?

(Sk. Atkl 2:11; Atkl 20:6, 14; Atkl 21:8.) _____

Protams, visiem reiz jāmirst, bet saskaņā ar Jēzu šī nāve ir tikai miegs, īslaicīgs pārtraukums, kas tiem, kuri Viņam tic, noslēgsies ar augšāmcēlšanos dzīvībai. Kad Kristus atgriezīsies, mirušie Kristū celsies nemirstīgi, kamēr dzīvie Kristus sekotāji vienā acumirkli tiks pārvērsti nemirstībā. Gan mirušie, gan dzīvie, kas pieder Kristum, mantos augšāmceltu miesu. Dieva ļaudīm tajā brīdī sāksies nemirstība.

Kāds liels prieks zināt, ka mūsu dzīve nebeigsies kapā, bet ka tai nav beigu, ka mums būs jauna dzīvība, kas ilgs mūžīgi.

“Kristus kļuva viena miesa ar mums, lai mēs varētu kļūt viens gars ar Viņu. Šīs vienotības spēkā mēs nāksim ārā no kapa – ne tikai Kristus varenības demonstrēšanas dēļ, bet tādēļ, ka ticībā Viņa dzīvība ir kļuvusi par mūsu dzīvību. Tiem, kas saskata Kristus īsto dabu un uzņem Viņu savā sirdī, ir mūžīga dzīvība. Kristus mūsos iemājo, tikai pateicoties Dieva Garam, kurš, uzņemts sirdī, ir mūžīgās dzīvības iesākums.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 388. lpp.)

Kā mēs tagad varam baudīt mūžīgās dzīvības labumus? Citiem vārdiem, ko šis apsolījums šobrīd izdara mūsu labā? Uzraksti dažus no labumiem, ko tev dod mūžīgās dzīvības apsolījums personīgi tavā ikdienas dzīvē. Kā tu varētu šo cerību un apsolījumu līdzdalīt kādam, kas, piemēram, zaudējis savu tuvinieku? _____

Jaunā derība un misija

“Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristidami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” (Mt 28:19, 20)

Visā pasaulē cilvēki bieži cīnās ar to, ko Dienvidāfrikas rakstnieks Lorens van der Posts sauca par “bezjēdzības nastu”. Cilvēki ir saņēmuši dzīvības dāvanu, tomēr viņi nezina, ko ar to darīt, nezina, kāds ir šis dāvanas nolūks, un nezina, kā to izmantot. Tas ir tas pats, kas iedot kādam bibliotēku, kas pilna ar retām grāmatām, bet šis cilvēks nevis lasa grāmatas, bet izmanto tās ugunskuram. Cik šausmīga dārgumu izšķērdēšana!

Jaunās derības kristietim tā nav problēma, ar kuru būtu jācīnās. Tieši pretēji, tie, kas zina (un ir personīgi piedzīvojuši) brīnišķīgo vēsti par krustā sisto un augšāmcelto Glābēju, kas nomira par katra cilvēka grēkiem, lai viņiem būtu mūžīgā dzīvība, pazīst prieku. Pārdomājot nepārprotamo aicinājumu Mt 28:19, 20, ticīgajam noteikti ir misija un dzīves jēga, un tam ir jāizplata pasaulē brīnišķīgā patiesība, ko kristietis pats ir piedzīvojis Kristū Jēzū. Kāda priekštiesība! Kad šī pasaule beigsies, beigsies gandrīz viss pārējais, ko mēs darām šajā pasaulē. Bet evaņģēlija izplatīšana citiem ir darbs, kas atstās ietekmi uz mūžību. Padomājiet par misijas jēgu un nolūku!

Sadali šodienas pantu pamatelementos. Kas ir tās īpašās lietas, ko Jēzus saka, lai mēs darām, un kas katrā no tiem ir ietverts? Kāds mums ir apsolījums, kam vajadzētu dot mums ticību un drosmi darīt to, ko Kristus pavēl? _____

Mums kā jaunās derības kristiešiem ir iedotas paša Kunga pilnvaras. Lai arī kas mēs esam, lai arī kādas ir mūsu robežas, mums katram var būt sava loma. Vai tu esi kaut ko darījis Kunga lietā? Vai vari darīt vairāk? Ko jūs kā grupa varat darīt kopā, lai šajā darbā jums būtu lielāka loma? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Dieva ļaudis atbrīvoti” (635.–645. lpp.) un grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Prieks Kungā” (115.–126. lpp.).

“Svētajam Dieva Dēlam nebija ne savu grēku, ne bēdu – Viņš nesa citu bēdas, jo uz viņu tika uzlikta mūsu visu netaisnība. Ar dievišķo līdzjūtību Viņš savienojas ar cilvēku un kā cilvēces pārstāvis Viņš nodod sevi, lai pret viņu izturētos kā pret pārkāpēju. Viņš ieskatās bēdu bezdibeni, ko mēs ar saviem grēkiem esam atvēruši, un ierosina uzcelt tiltu pār cilvēku un Dievu atdalošo straumi.” (Elena Vaita “Bible Echo and Signs of the Times” 1892. g. 1. augusts)

“Nāc, mans brāli, nāc tāds, kāds tu esi, grēcīgs un piesārņots. Noliec savu vainas nastu pie Jēzus kājām un ticībā piesauc Viņa nopelnu. Nāc tagad, kamēr žēlastība vēl gaida, nāc ar nožēlu, nāc ar dvēseles nožēlu, un Dievs tev bagātīgi piedos. Neuzdrošies palaist garām vēl vienu iespēju. Ieklausies žēlastības balsī, kas tagad aicina tevi celties no miroņiem, lai Kristus var iedot tev gaismu. Katrs mirklis tagad šķiet tāds, kas tiešā veidā ir savienots ar neredzamās pasaules likteņiem. Neļauj savam lepnumam un neticībai vadīt sevi tālāk tā, ka tiek atmesta piedāvātā žēlastība. Ja tu to darīsi, tad tava daļa būs pēdējās vaimanas: ‘Pļauja ir beigusies, vasara ir galā, bet mēs neesam izglābti.’” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 5. sēj., 353. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. “Mēs redzam sevi attiecībā pret kosmosu,” rakstīja Francisko Moreno, “un mēs apzināmies savu nezināšanu un galējo bezspēcību; no tā arī mūsu nedrošība. Tā rezultātā mums ir bail.” (“Between Faith and Reason: Basic Fear and the Human Condition” (New York: Harper & Row, Publishers, 1977), 7. lpp.) Salīdziniet šo apgalvojumu ar to, ko esat pētījuši šajā nedēļā Ef 3:17–19. Pārrunājiet atšķirību starp abām domām.

2. Dievs apsola mums prieku kā Jēzus ticīgajiem. Vai prieks ir tas pats, kas laime? Vai mums vienmēr vajadzētu būt laimīgiem? Ja mēs tādi neesam, vai ar mūsu kristīgo pieredzi kaut kas nav kārtībā? Ko var atklāt Jēzus dzīve, kas palīdzēs mums saprast šos jautājumus?

3. Pārrunājiet tālāk šo domu par piepildīšanu ar “Dieva pilnību” (Ef 3:19). Ko tas nozīmē? Kā mēs varam to piedzīvot savā dzīvē?

KOPSAVILKUMS:

Derība nav tikai kāds dziļš teoloģisks koncepts. Tā definē parametrus mūsu glābšanas attiecībām ar Kristu – attiecībām, kas sniedz mums brīnišķīgus ieguvumus gan tagad, gan Viņam atgriežoties.